

Стратегија научног и технолошког развоја Републике Србије за период од 2016. до 2020. године – истраживања за иновације

Стратегија се ослања на позитивна искуства из Стратегије научног и технолошког развоја Републике Србије за период од 2010. до 2015. године; на домаће важеће секторске и гранске стратегије развоја; друге стратешко-развојне документе као и на регионалне програме и стратегије ЕУ, нарочито, у одређивању развојних приоритета. Усвојена је 03.03.2016. године. **Носилац** стратегије је Министарство просвете, науке и технолошког развоја. **Финансијска средства** за имплементацију нису дефинисана.

Ова стратегија **усклађена је са следећим стратешким документима**: стратегија развоја образовања у Србији до 2020. године; стратегија и политика развоја индустрије Републике Србије 2011-2020. године; стратегија за подршку развоја малих и средњих предузећа, предузетништва и конкурентности у период од 2015-2020. године и стратегија развоја информатичког друштва у Републици Србији до 2020 године.

Општи циљ Стратегије је унапређење ефикасности и ефективности научноистраживачког система. Испуњење овог циља омогућава стварање нових знања, развој нових и унапређење постојећих технологија, решавање сложених друштвених и економских проблема и дефинисање привредне специјализације земље. Исто тако, реализацијом општег циља побољшаће се образовање висококвалитетног истраживачког кадра који ће бити у стању да својим знањем и научноистраживачким радом ствара нове вредности, осмисли и генерише економски и укупни друштвени развој.

Поред општег циља, Стратегија се фокусира на **шест посебних циљева**:

- 1) Подстицање изврности и релевантности научних истраживања у Републици Србији;
- 2) Јачање повезаности науке, привреде и друштва ради подстицања иновација;
- 3) Успостављање ефикасног система управљања науком и иновацијама у Републици Србији;
- 4) Осигурање изврности и доступности људских ресурса за науку и привреду и друштвене делатности;
- 5) Унапређење међународне сарадње у домену науке и иновација;
- 6) Повећање улагања у истраживање и развој путем јавног финансирања и подстицања улагања пословног сектора у истраживање и развој.

Важно је истаћи да је за сваки од ових шест посебних циљева извршен попис мера на основу којих ће се остварити циљ као и кључни индикатори успеха. У смерницама за спровођење Стратегије као кључни предуслов имплементационог процеса наведено је успостављање функционалне сарадње између министарстава и других релевантних органа и институција, као и између јавног и приватног сектора.

Кључни проблеми који су издвојени у стратегији након извршене анализе стања су:

- Изврност научних истраживања и њихова релевантност за економски и друштвени развој земље и друштва у целини нису довољно подржани системом финансирања истраживања;
- Не постоје одговарајући финансијски инструменти, нити институционални оквир за повезивање науке са привредом и јавним сектором;
- Систем управљања научним и иновационим системом није довољно делотворан а слаба је координација рада релевантних институција и различитих заинтересованих страна;
- Недостатак одговарајућих људских ресурса у научноистраживачким организацијама, привреди и јавном сектору и не постоје дугорочне мере за решавање тог проблема као и
- Иако постоје програми за подршку међународној сарадњи, наука у Републици Србији није у потпуности интегрисана у Европски истраживачки простор и недовољан број научника учествује у међународним пројектима.

На самом крају овог стратешког документа приказана је SWOT анализа у оквиру постојећег научног и иновационог система Републике Србије - предности, слабости, могућности и опасности.

Стратегија **не садржи акциони план**, а предвиђен рок за његово доношење је шест месеци од дана усвајања документа.

Цео текст стратегије можете наћи [овде](#)